

BESTE STEPPERS

DRIE NIEUWE STEPPERS IN HET STUDENTENHUIS.

Dit nieuwe schooljaar zitten er in het Step-studentenhuis zes kinderen. Naast Chantal, Rosalie en Ali die nu naar de tweede klas gaan wonen er nu ook Fatima, Michèl en Philippe, de beste drie leerlingen van de zesde klas lagere school van Tanwalbougou. Omdat de middelbare school in Fada maar een beperkte capaciteit heeft t.o.v. het aantal leerlingen die naar de middelbare school willen was het een hele klus voor Amina Nana om ze alle drie aangenomen te krijgen. Om toegelaten te worden zijn een lagere school diploma en goede cijfers niet voldoende, de scholieren moeten ook aanbevolen worden door een van de leraren van het Lyceum. Niet gemakkelijk voor kinderen die niet uit Fada N'Gourma komen. Doordat kinderen uit Tanwalbougou nu een kans krijgen is de leraar van de lagere school, de heer Maïga, zeer gemotiveerd aan het les geven. Er gaat een stimulans uit van het STEP-project. De kinderen in Tanwalbougou hebben begrepen dat je met een mooie lijst cijfers de gelegenheid hebt om verder te komen.

Maria Kuijpers bezoekt Fada N' Gourma

Allereerst ben ik natuurlijk naar Burkina Faso gegaan om Bernadette en Arnold te bezoeken. Zij wonen en werken nu in een heel ander deel als twee jaar geleden. Toen in het oosten van het land, nu in het westen. Vanaf Schiphol vlieg je eerst naar Parijs, daar heb je ruim de tijd nodig om over te stappen. Dan vlieg je naar Ouagadougou met een tussenlanding in Bamako(Mali). Ouagadougou ligt ongeveer in het midden van het land. Zodra je door de deur van het vliegtuig naar buiten gaat en de trap afdaald schrik je van de hitte.

Dan volgt de hele douane poespas, controle op gele koorts inenting, invullen van een formulier, stempelen van het paspoort. Bernadette stond mij op te wachten bij de koffer controle. Na de nacht in het doorgangshuis van de werkgever van Bernadette doorgebracht te hebben zijn wij de volgende morgen met de bus naar Bobo Dioulasso (400.000 inwoners)vertrokken. Dit is de stad waar Bernadette en Nol nu werken en wonen.

En heb ik een paar dagen de tijd gekregen om te wennen aan het klimaat en aan volkomen andere omstandigheden.

Eindelijk was het dan zo ver. Woensdag 31 oktober vertrek vanuit Bobo Dioulasso naar Ouagadougou met de avondbus. Het voordeel om op dit tijdstip te reizen is de temperatuur, het nadeel is; dat het dan gevaarlijker is. Vele slechte of onverlichte voertuigen, meer kans op roofovervallen. De rit naar Ouagadougou duurt 5 uur en rond middernacht kom je in de hoofdstad aan.

De volgende morgen met de eerste bus naar Fada N'Gourma, 3½ uur.

Bernadette heeft het zo geregeld dat wij bij collega's van haar kunnen overnachten.

Anje en Peter staan ons dan ook bij het busstation op te wachten.

Amina Nana weet dat wij die middag de kinderen een bezoek komen brengen. De kinderen zelf zijn niet op de hoogte gebracht. Dagelijks bezoekt Amina de kinderen en praat met ze om te proberen er achter te komen of er problemen zijn. Deze kinderen uit een dorp hebben altijd moeten zwijgen. Durven niets te zeggen of emoties te tonen.

Om drie uur komen Bernadette en ik bij het huis van de kinderen aan. Zij zitten in een kring met Amina te praten. Zij springen op bij het zien van het bezoek en wij worden begroet met het gebruikelijke Bon jour, ça va ? Er worden meteen voor ons twee stoelen bijgehaald. Bernadette en Amina proberen een gesprek op gang te brengen maar door hun grote verlegenheid gaat dit zeer moeizaam. Amina laat mij vervolgens het huis zien. Een grote rechthoekige kamer waar in een kast staat met al hun boeken en schriften. Daar achter een gang met aan de linkerkant de slaapvertrekken van de jongens en aan de rechterkant de slaapvertrekken van de meisjes. In het midden een smalle doucheruimte met een afvoer naar buiten. Douchen betekent je met een kannetje koud water afspoelen. Waterleiding bestaat hier niet.

Het koken gebeurt buiten op hout. Het toilet is een gat in de grond met een muurtje er om heen.

Deze kinderen slapen voor het eerst van hun leven in een bed met een klamboe. Bij hun ouders slapen ze op een matje op een vloer van zand.

In ieder vertrek staat een goede olielamp zodat zij 's avonds (om 6 uur is het pikkiedonker) hun huiswerk kunnen maken. In Bobo Dioulasso wees Bernadette mij op kinderen die op middenbermen van grote wegen waar lantaarns staan hun huiswerk zitten te maken. Tussen de uitlaatgassen van de vele slechte brommers, motorfietsen, bussen en vrachtauto's. Bij gebrek aan een olielamp thuis.

Aan de drie meisjes en jongens vertellen wij vervolgens dat zij de volgende dag na schooltijd met hun identiteitsbewijzen op een afgesproken plek op ons moeten wachten.

Amina Nana, Bernadette en ik gaan naar de markt om alvast te kijken wat voor fietsen er te koop zijn.

De volgende dag ontmoeten wij de kinderen op de afgesproken plaats en wordt hun verteld wat de bedoeling is. Het kopen van een fiets! Ali is diep bedroeft, hij heeft net te horen gekregen dat de broer van zijn vader overleden is.

Het moet voor hun een enorme belevenis zijn om voor het eerst van hun leven een eigen fiets te krijgen.

Bij de fietsenhandel mogen de jongens kiezen tussen een dames of een herenfiets, zij kiezen een damesfiets. Waarschijnlijk vinden zij dat makkelijker. Op onze vraag "waarom"? kunnen zij geen antwoord geven.

Er moeten nu zes fietsen klaar gemaakt worden. Bij iedere fiets in Burkina Faso hoort een bewijs van eigendom, vandaar dat zij hun identiteitspapieren mee moeten nemen. Het invullen van de formulieren, het klaarmaken van de rekening en het in elkaar zetten van de fietsen gaat enige uren duren. Ali wordt door Amina naar huis gebracht zodat hij even kan eten en zijn spullen bij elkaar kan pakken zodat hij met de bus naar zijn ouderlijk huis kan gaan. Zodat hij de volgende dag bij de begrafenis van zijn oom aanwezig kan zijn.

De fietsen blijken pas aan het eind van de middag klaar te zijn. Het is dan al bijna donker en kan er geen foto meer gemaakt worden. Dat moet dan de volgende ochtend. Daar onze bus richting het noorden van Burkina Faso om 8 uur vertrekt spreken wij met de kinderen af dat wij de volgende morgen rond 6.15 uur bij hun op bezoek komen.

De volgende morgen zitten ze ons om kwart over zes op te wachten. Er wordt hun uitgelegd dat ik een aantal foto's wil maken voor de donateurs in Nederland. De fietsen worden uit het huis gehaald en bij het naar binnen lopen zie ik dat de fietsen uit de slaapvertrekken gehaald worden. De fietsen staan naast hun bedden.

Michiel Nijboer de maker van onze Webpage had aan mij drie heel aparte horloges meegegeven en deze hebben wij bij ons afscheid aan de drie jongens kado gegeven. Voor de meisjes hadden wij ter plaatse een horloge gekocht. Nu kunnen zij zelfs zien hoe laat het is dat maakt het leven een stuk gemakkelijker. Want het gaat daar wel allemaal erg moeizaam.

Nu moeten wij opschieten anders halen wij de bus niet en daar deze maar twee keer per week gaat hebben wij geen keus.

Amina Nana, Chantal, Rosalie, Fatima, Philippe en Michèl + 5 fietsen zijn op de vertrekplaats van de bus aanwezig om ons uit te zwaaien.

Au revoir !

NIEUWS UIT BURKINA FASO.

Aantal artsen per 100.000 inwoners

Burkina Faso	3,4
Botswana	23,8
Egypte	202

Aantal verpleegkundigen per 100.000 inwoners

Burkina Faso	19,6
--------------	------

Botswana	219,1
Egypte	233

Aids

Burkina Faso	5 – 10%
Botswana	35%
Kenia	20 – 30%
Ivoorkust	20 – 30%

Het gebied (vroeger koninkrijk) Gourman is ongeveer de helft van Nederland. Fada N'gourma is de hoofdstad van deze provincie. Hier bevinden zich ook de scholen.

Dit jaar waren er 6000 aanmeldingen voor de eerste klas van de middelbare school. maar er was slechts plaats voor 200 leerlingen. Dit komt ook doordat de helft van de leerlingen van het voorgaande jaar in de eerste klas is blijven zitten. Er zijn 5 à 6 eerste klassen met 60 tot 80 leerlingen per klas.

Wij dachten dat de plaatsing van de drie nieuwe STEP-kinderen gelukt was. Maar op het allerlaatste ogenblik bij het starten van het schooljaar kreeg Michèl te horen dat hij niet toegelaten werd.

Om deze jongen toch een kans te geven en hem niet terug te sturen naar zijn dorp hebben wij besloten dat hij het eerste jaar les krijgt op een privé-school. De totale kosten daarvan bedragen f 200.--. Hij heeft de garantie gekregen dat hij het volgende jaar wel een plaats krijgt in de 2e klas.

De vader van Michèl is in oktober overleden .

De moeder van Fatima is een paar jaar geleden overleden, daardoor was het niet eenvoudig voor haar om naar school te gaan. Bij gebrek aan iemand die haar recht op onderwijs verdedigde werd zij vaak naar de markt gestuurd om voor een paar stuivers winst wat lokaal fruit te verkopen. Dankzij druk op de familie door de schoolmeester en haar eigen inzet heeft ze niet alleen haar lagere school diploma gehaald maar was ze ook de op een na beste van haar klas.

Tanwalbougou is een dorp waar van oorsprong alleen maar families van de Gourmantché-stam wonen. Door droogte en erosie in het centrum en noorden van Burkina Faso komen er steeds meer immigranten van de Mossi-stam naar de regio. De verschillende stammen hebben een verschillende houding tegenover onderwijs, de Mossi's zijn van het nut overtuigd maar in de erg traditionele Gourmantché gemeenschappen wordt er nog niet zoveel waarde aan gegeven. Misschien ook wel logisch als je bedenkt dat de grond van de Mossi's droog en uitgeput is en er daarom wel naar een andere toekomst gezocht moet worden. Op de lagere school in Tanwalbougou is ongeveer één derde van de leerlingen Gourmantché (die ruim twee derde van de bevolking uitmaken) en de rest zijn voornamelijk kinderen van Mossi immigranten. De Gourmantché kinderen zoals Fatima krijgen nauwelijks de kans elke dag naar school te gaan. Van de zes STEP kinderen, die op schoolcijfers geselecteerd zijn, is Fatima dan ook de enige Gourmantché. Gelukkig kennen de mensen in Burkina Faso geen stammen- en religieconflicten In het STEP huis wonen nu zes kinderen van drie verschillende stammen die Katholiek, Protestants, Animistisch of Moslim zijn!

ALIE, CHANTAL, EN ROSALIE ZIJN OVER!

Rapport cijfers:

De rapporten van het tweede deel (en dus eindrapporten): Alle drie de kinderen zijn dit jaar over. Het eind cijfer is een gewogen gemiddelde van

- 5 x het cijfer voor wiskunde
- 5 x het cijfer voor frans
- 2 x het cijfer voor nat/schei/bio
- 2 x het cijfer voor engels
- 2 x het cijfer voor aard/gesch

Het totaal moet tien of meer zijn om over te gaan.

Ali is nummer één van zijn klas met 60 leerlingen, met op een schaal van 20 de volgende cijfers (dus cijfers delen door twee om met Nederlandse resultaten te kunnen vergelijken): 16,5 voor Frans, 19,5 voor Engels (een tien min dus!), 16,8 voor geschiedenis/ aardrijkskunde, 17 voor wiskunde en een 12,3 voor natuurkunde/ scheikunde/ biologie.

Chantal is nummer negen van haar klas met 74 leerlingen (niet slecht hè!!) met een 12,7 voor Frans, 16,5 voor Engels, 16 voor geschiedenis/ aardrijkskunde, 12,5 voor wiskunde en een 15,5 voor natuurkunde /scheikunde/ biologie.

Rosalie vond de overgang van de lagere naar de middelbare school wat moeilijker maar ze is gelukkig over en nummer 37 van de 74, halverwege dus met een 9,3 voor Frans, 12,5 voor Engels, 9,5 voor geschiedenis/ aardrijkskunde, 10,5 voor wiskunde en een 8,6 voor natuurkunde/ scheikunde/ biologie. Je moet een gemiddelde hebben van 10 dus het was kiele kiele.

Wij hebben aan de zes kinderen gevraagd om op te schrijven , hoe oud ze zijn , hoeveel broers en zusters ze hebben , of beide ouders nog in leven zijn, van welke vakken ze houden en van welk eten ze houden. Wij kregen de volgende antwoorden:

Ali Soubeiga, 14 jaar, 3 broers en 8 zusters.

Ik heb een vader en een moeder.

Ik hou van de volgende vakken: wiskunde, engels en frans.

Wanneer ik niet op school ben, leer ik mijn huiswerk en lees boeken.

Het liefst eet ik tō.

Als ik niet de kans had gekregen om naar school te gaan had ik het land moeten bewerken.

Michel Yougbare, 15 jaar, 2 broers en 4 zusters.

Ik heb een moeder , mijn vader is overleden.

Ik hou van de volgende vakken: wiskunde, geschiedenis/ aardrijkskunde en frans.

Wanneer ik niet op school ben, doe ik mijn huiswerk en lees ik tijdschriften.

Het liefst eet ik tō.

Als ik niet de kans had gekregen om naar school te gaan had ik het land moeten bewerken en proberen de opbrengst te verkopen.

Philippe Kabore, 15 jaar, 3 broers en 4 zusters.

Ik heb een vader en een moeder.

Ik hou van de volgende vakken: wiskunde, natuurkunde/ scheikunde/ biologie en frans.

Wanneer ik niet op school ben, doe ik mijn huiswerk.

Het liefst eet ik tō.

Als ik niet de kans had gekregen om naar school te gaan had ik het land moeten bewerken en proberen de opbrengst te verkopen.

Rosalie Kiema, 15 jaar, geen broers en zusters.

Ik heb een vader en een moeder, maar mijn vader is erg oud.

Ik hou van de volgende vakken: wiskunde, natuurkunde/ scheikunde/ biologie en frans.

Wanneer ik niet op school ben, lees ik.

Het liefst eet ik rijst en tō.

Als ik niet de kans had gekregen om naar school te gaan, had ik mijn moeder moeten helpen met water halen , wassen en koken en proberen langs de weg de opbrengst van onze akker te verkopen.

Chantal Waonga, 17 jaar, 5 broers en 4 zusters.

Ik heb een vader en een moeder.

Ik hou van de volgende vakken: natuurkunde/ scheikunde/ biologie, frans en engels.

Wanneer ik niet op school ben doe ik mijn huiswerk.

Het liefst eet ik tō met gombosaus.

Als ik niet de kans had gekregen om naar school te gaan had ik mijn moeder moeten helpen met water halen, de was doen , eten koken en proberen langs de weg de opbrengst van onze akker te verkopen.

Fatima Toguyeni, 15 jaar, 4 broers en 1 zuster.

Ik heb een vader ,mijn moeder is overleden.

Ik hou van de volgende vakken: geschiedenis/ aardrijkskunde, natuurkunde/ scheikunde/ biologie, frans en engels.

Wanneer ik niet op school ben doe ik mijn huiswerk.

Ik eet het liefst rijst en tô.

Als ik niet de kans had gekregen om naar school te gaan had ik langs de weg fruit en groente moeten verkopen. Ik hield er vroeger van om mijn moeder te helpen met de volgende werkzaamheden: water halen, af te wassen en de maaltijd te bereiden.

Voor deze zes kinderen is dit dus de kans van hun leven om verder te komen en later ook hun familie en dorp te helpen.

Vergeet dus niet Uw jaarlijkse bijdrage over te maken.

STEP NIEUWS:

STEP zit op internet, wij hebben een eigen website deze is gemaakt en wordt onderhouden door Michiel Nijboer (fantastisch , bedankt !!!!!)

<http://home.wanadoo.nl/stepinfo>

ENIGE WETENSWAARDIGHEDEN:

Om te koken is hout de belangrijkste brandstof. Krakkemikkige vrachtwagens en groepen jongetjes met ezelwagentjes zorgen voor het transport van hout over afstanden van meer dan vijftig kilometer.

Transport binnen de stad wordt vaak verricht met door mannen geduwde en getrokken platte karren met vier autowielen. Er wordt tot ongeveer drie ton vracht op geladen.

De brommer en fiets zijn de belangrijkste transportmiddelen voor vracht. Wat men op een fiets of bromfiets weet te vervoeren is bijna ongelooflijk. Handelaren in pluimvee binden hun levende have met de poten aan elkaar tot een enorme bal. Bij het abatoir laadt de slager 's morgens vroeg rustig een hele geslachte koe op zijn brommer.

Bij elke markt staan vele honderden bromfietsen en fietsen geparkeerd. Bromfietsbewakers , bandenplakkers en reparateurs zijn er in grote getale.